

at man skal slaae disse smaa Ting sammen, og dernæst; at de skulle udredes paa eengang, samt endelig, at Præsten ikke skal have Forstud.

Drejer: Jeg skal med Hensyn til hvad der blev yttret af den ærede sidste Taler tilslade mig at bemærke, at det ikke forekommer mig ganske hensigtsmæssigt at slaae disse forskjellige Ydelser sammen, saalænge de skulle betales directe til Præsten. Der er efter min Mening ikke nogen særegen Grund dertil; det vilde maafløe endogsaa mindre convenere Yderne. De forskjellige Forfaldstider for de forskjellige Ydelser ere jo foranledigede ved, at Ydelsen in natura allerede nu falder paa forskjellige Tider. En anden Sag er det, naar det kommer saavidt, at alle de Ydelser, som Præsten nu oppebærer directe, skulle indflyde i Amtstuen eller betales til en anden Oppebørselsbetjent; da kan det være nødvendigt at slaae dem sammen; for ikke at gjøre Erlæggelsen alt for besværlig for Yderne; men naar den Tid kommer, vil der jo udkræves en Ordning af Forholdet, saaledes at Betalingen kan fløe paa den bekvemteste og hensigtsmæssigste Maade for alle Parter. Saalænge Præsten skal oppebære Vederlaget, synes jeg, at det er rigtigt, at de Tidspunkter beholdes, der ere foreslaaede. Jeg skal hertil føie et Par Ord med Hensyn til den noget afvigende Mening, som Fleertallet, hvortil jeg hører, nærer ligeoverfor et Mindretal, der ikke anseer det for nødvendigt eller ønskeligt, at Bestemmelsen i § 3 for Tiden vedtages, naar man gaar ind paa at fravaade § 4; jeg troer, at det, selv om man ikke for Diebliffet kan gaar ind paa det Hovedspørgsmaal, som omhandles i § 4, dog er af særdeles Vigtighed, at den Lov som nu maatte udkomme, aldeles bestemt viser Tanken og peger hen mod det endelige Maal, hvorefter man egentlig trægter, og allerede nu saavidt muligt bortrydder de Hindringer, der dog skulle bortryddes; naar den fuldstændige Omordning skal fløe. Men iøvrigt kan jeg med Hensyn til dette Punkt henholde mig til, hvad den ærede 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Behmann) har anført. Da jeg hører til det Mindretal, der har foreslaaet, at $\frac{2}{3}$ af Tiendevederlaget skal udbetales, forud, skal jeg med Hensyn

dertil bemærke, at det har forekommet mig billigt, at man, naar man uden Præstens Samtykke eller Ønske paalægger ham at vente med en Deel af den Indtægt, han pleier at modtage førend Aarets Udgang, dog bør gjør denne Deel saa lille, som passende kan fløe og gjøre det muligt for ham, paa den Tid, da han pleier at modtage det hele Vederlag, at modtage den overveitende Deel, og det er ikke forekommet mig, at der kunde være nogen sær Betænkelse ved at vælge $\frac{1}{3}$, forbi man derved muligt kunde udsætte Vedkommende for Tilbagebetaling en enkelt Gang; jeg troer, at i saa Henseende vilde vel det Fornødne rette sig af sig selv, og det er mig bekendt, at paa flere Steder, hvor Præsten og Tiendeyderne ere komne overeens om at forandre Tienden in natura til en Betaling efter Capitelstart, ere de blevne enige om at ansætte Forudbetalingen til $\frac{1}{3}$, beregnet efter de foregaaende Aars Gjennemsnitsværdi.

F. Nielsen: Med Hensyn til den første Paragraph skal jeg ganske henholde mig til, hvad der blev udtalt af den ærede Ordfører, og hvad der er yttret i Betænkningen. Det stemmer overeens med, hvad jeg tillod mig at gjøre opmærksom paa ved Sagens første Behandling. Med Hensyn til den anden Paragraph skal jeg understøtte det Forslag, som er fremkommet fra den ærede Landstingsmand for Bornholm (Mosfin). Hvor man paa begge Sider er fornøjet med den hidtilværende Ydelsesmaade, troer jeg ikke, at den bør forandres, og jeg kan naturligtvis ikke bevæges til at tilraade en Forandring af den Grund, som gjælder af den ærede 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Behmann), at man saaledes skal berebe Veien for en tilkommende Hovedforandring af Lønningen. Da jeg ikke ønsker en saadan, vil jeg heller ikke deeltage i at berebe Veien derfor. Hvad § 3 angaar, maa jeg ubede mig det ærede Things Opmærksomhed for nogle Ytringer. Ifølge Forordningen af 8de Januar 1810 blev der tillagt Tiendeyderne, og dem alene, Ret til at bestemme, om den fastsatte Afgift skal udlægges in natura eller efter Capitelstart. Tiendetageren fik ikke Ret til at tage denne Bestemmelse, men istun